

РЕШЕНИЕ

№ 30218

гр. София, 29.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в
публично заседание на 08.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Иванка Александрова, като разгледа дело номер **6543** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „Лъки дог“ ЕООД против отказ, обективиран в писмо изх. № към РЛН26-ТД26-581-(1)/14.05.2026г. на кмета на район „Л.“ на Столична община (СО). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от страна, която има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, е неоснователна.

Производството пред административния орган е образувано по заявление вх. № РЛН26-ТД26-581/07.04.2026 г. на района, подадено от жалбоподателя, за работно време на стационарен търговски обект. Със заявлението е представен договор за наем на недвижим имот от 14.01.2026г. (л.12-14 от делото). Договорът е сключен между жалбоподателя и етажна собственост. С него наемодателят се е задължил да предостави за временно и възмездно ползване помещение вход в бл.609 на[жк]. Обектът се наема с предназначение за груминг салон. С оспореното писмо е отказано издаване на документ за работно време. Изложени са мотиви, че на основание разпоредбите на Закона за устройството на територията (ЗУТ) и във връзка с изясняване на законността на търговския обект, е необходимо да бъде представено удостоверение за въвеждане в експлоатация на обекта, отговарящо на заявения предмет на дейност. Обективирано е изявление, че документ за работно време ще бъде издаден след предоставяне на удостоверението. Тъй като такова не е представено до изтичане на срока за постановяване на позитивен за

заявителя административен акт и до подаване на жалбата, следва да се приеме, че по заявлението е постановен отказ, чиито мотиви са изложени в цитираното писмо.

Заявлението има за предмет административна услуга по смисъла на § 1, т.2, б. „а“ от Допълнителната разпоредба (ДР) на Закона за администрацията (ЗА) - за издаване на индивидуален административен акт, с който се удостоверяват факти с правно значение. Съгласно чл.21, ал.3 АПК, отказът за издаване на заявения документ също е индивидуален административен акт. В случая той е мотивиран с несъответствието на предназначението на обекта, предвидено в договора, с предназначението на сградата, в която този обект се намира. Тя представлява етажна собственост, предназначена за жилища. Използването на част от сградата за други цели изисква промяна на предназначението съобразно чл.38, ал.3-6 и ал. 9 ЗУТ и разрешение по чл.147а от същия закон. Ползването на строежи или части от тях не по предназначението им или в нарушение на условията за въвеждане в експлоатация е изрично забранено с разпоредбата на чл.178, ал.4 ЗУТ. Несъответствието с тази забрана е основание кметът на района да забрани ползването и достъпа до обекта на основание чл.223, ал.1, т.6 и т.7 ЗУТ. Цитираните разпоредби са в съответствие с целта, прогласена в чл.1, ал.1 ЗУТ – устройството на територията да гарантира устойчиво развитие и благоприятни условия за живеене, труд и отдих на населението. Ето защо, като е установил, че е иницирано ползване на част от сграда не по предназначението ѝ, кметът на района в изпълнение на своите правомощия е отказал издаване на заявения документ за работно време на груминг салона.

В производството пред съда не бяха представени доказателства за съществуването на обстоятелства, годни да обосноват извод, различен от формирания от административния орган. Последният е постановил отказ, съобразявайки приложимата нормативната уредба както относно ползването на строежите, така и относно регистрационния режим на търговските обекти. Аналогично, в мотивите на соченото от ответника решение № 4825/30.04.2026г. по адм. д. № 12158/2025г. на Върховния административен съд, III отделение: „...приложимите текстове на чл.31 и чл.32 от Наредбата (за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столичната община) предвиждат регистрационен режим за работното време на обекти, в които се упражнява търговска дейност ... Това обаче не означава, че административният орган е длъжен винаги да извърши заверка на заявеното време и да го впише в информационния масив "Обекти за търговия на открито в имоти частна собственост". Освен конкретните изисквания за редовност на заявлението, за които органът следи, той разполага и с правомощието да извърши служебна проверка на необходимата информация и документи, които осигурява служебно“.

Предвид изложеното и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт съобразно чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че отказът е постановен в изискуемата писмена форма от компетентен орган. В производството по издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и той е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

С оглед изхода на спора разноските остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено на основание чл.143, ал.3 АПК искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 200 лева съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, издадена на основание чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ. Съгласно чл.3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България (ЗВЕРБ), решение (ЕС) 2025/1407 на Съвета от 8 юли 2025 година относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и Регламент (ЕС) 2025/1409 на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на Регламент (ЕО) № 2866/98 по отношение на валутния курс към еврото за

България, към настоящия момент официална парична единица е еврото, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, сумата на възнаграждението следва да бъде превалутирана и възлиза на 102,26 евро. Сумата е дължима на СО, която е юридическо лице съгласно чл.14 от Закона за местното самоуправление и местната администрация.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Лъки дог“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], против отказ, обективиран в писмо изх. № към РЛН26-ТД26-581-(1)/14.05.2026г. на кмета на район „Л.“ на Столична община.

ОСЪЖДА „Лъки дог“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], да заплати на Столична община сумата 102,26 евро (сто и две евро и двадесет и шест цента) - юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: